

ninger og Planer. Jeg vil ganske henstille til Justitsministeren, hvorledes han vil finde det hensigtsmæssigt at holde Rigsdagen uderrettet om disse Ting.

Hele Beløbet kan jo ikke betragtes som en Udgift en Gang for alle, af hvilken man ikke faar nogen Forrentning. Som det er oplyst i Motiverne, skal de paagældende Retsbetjente betale en vis Leje for deres Boliger, og derigennem vil der altsaa indkomme noget til Forrentning, ligesom der ogsaa vil blive sparet paa Kontorholdsgodtgørelsen til de paagældende Embedsmænd.

Jeg vil anbefale, at Lovforslaget faar en meget hurtig Gang gennem Rigsdagen, for hvis disse Bygninger skal staa færdige til Oktober næste Aar, maa der begyndes paa dem næsten øjeblikkelig. Planerne maa være forberedte saaledes, at Bygearbejderne kan begynde, saa snart Frosten er af Jorden. Ellers vil det være komplet umuligt at naa at faa Bygningerne færdige til den Tid, da Retsplejeloven skal træde i Kraft, og vi skulde ikke gerne staa i den Situation, at Tidspunktet maatte udskydes, fordi der manglede de nødvendige Lokaler. Jeg anbefaler derfor, at Lovforslaget gaar hurtigt gennem Tinget, saaledes at vi kan faa begyndt paa Arbejdet og faa det fremmet med al mulig Kraft.

Alfred Christensen: Det er en Statsopgave at skaffe Retsbetjentene Lokaler for Udøvelsen af deres Embede og ogsaa at skaffe dem Boliger i Tider, hvor de ellers ikke kan faa Boliger. Det er i Øjeblikket en nødvendig og en presserende, altsaa en hastende Forholdsregel at give sig i Lag med Opførelse af de Bygninger, som er nødvendige, for at Retsplejeloven kan træde i Kraft om et Aar. Det er nævnt, at de 1½ Mill. Kr. er mange Penge — det skal jeg ikke nægte —, og at Summen er kalkulatorisk. Jeg skulde dog tro, at i Betragtning af de nuværende dyre Byggeforskeligheder er denne Sum ingenlunde for højt ansat. Det skulde ikke forbyde mig, om det senere blev nødvendigt at bevilge mere til dette Formaal. Mit Parti ønsker det foreliggende Lovforslag fremmet i al Hast i Betragtning af, at der ikke er nogen Tid at spille, naar alle disse Planer skal udarbejdes, og naar Arbejdet skal kunne være færdigt i rette Tid. Vi har ikke noget Ønske om Udvalg. Vi har fra gammel Tid et juridisk Udvalg her, der kunde

samles, om Justitsministeren maatte ønske, ved en eller anden Lejlighed at holde os à jour med, hvad der foregaar ude i Landet. Det vilde selvfølgelig være os kært, men en Udvalgsbehandling af den foreliggende Sag anser vi for unødvendig. Jeg anbefaler Lovforslaget til hurtig og uforandret Gennemførelse.

Johannes Lou: Tiden for Retsplejelovens Gennemførelse og Ikrafttræden nærmer sig jo nu stærkt. Jeg kan tænke mig, at dette er Grunden til, at dette Lovforslag er kommet til at foreligge for os i en Skikkelse, som vi finder noget tynd. Der staaar udtrykkelig i Bemærkningerne til Lovforslaget: „Ihvorvel man endnu ikke paa Grundlag af de Ministeriet foreliggende Oplysninger har kunnet danne sig noget endeligt Skøn over, i hvilken Udstrækning og hvor“... o. s. v. Det er jo to væsentlige Mangler ved det foreliggende Lovforslag. Vi fra vor Side mener, at Ministeriet, naar det kom med et saadant Lovforslag, maatte have dannet sig et Skøn i saa Henseende, men bortset fra denne Mangel vil vi selvfølgelig med Glæde støtte dette Lovforslag ved hurtig og velvillig Behandling gennem et Udvalg. Ved Finanslovforslagets første Behandling blev der fra flere Sider udtalt Ønske om, at de Statsforanstaltninger, der var nødvendige, maatte blive iværksat, og vi fra vor Side udtaler vor Glæde over, at Justitsministeren saa hurtigt har reageret overfor dette Ønske ved at fremsætte dette Lovforslag. Det har vist sig, at mange Statseembedsmænd i disse 4 Krigsaar — jeg tænker her bl. a. paa de mange Officerer og Underofficerer, der stadig er blevet forflyttet — har været udsatte for den meget betydelige Gene ikke kunne skaffe sig Boliger, og jeg haaber, at denne Gene nu maa blive afhjulpet for Politimestrenes Vedkommende, saaledes at de ved deres Udnævnelse ikke fremtidig kommer til at staa overfor lignende Forhold.

Justitsministeren (Zahle): Den Modtagelse, som nærværende Lovforslag har faaet, giver for det første Sikkerhed for, at det kan gennemføres, men dernæst ogsaa Haab, ja mere end det, Forventning om, at det kan gennemføres hurtigt. Jeg forstod paa en enkelt Bemærkning, at der vil blive foreslaaet Udvalg. Jeg maa i saa Fald bede indtrængende om, at Udvalget vil arbejde hurtigt, thi det haster med at faa dette Arbejde sat i Gang.